

[Indenrigsministeren]

steriet til belysning af sagens lægefaglige og juridiske aspekter. Eftersom der med disse udtalelser blev tilvejebragt et fyldigt grundlag for at vurdere det af ombudsmanden rejste spørgsmål, kunne indenrigsministeriet på det tidspunkt, da udtalelserne forelå, have truffet sin afgørelse i sagen. Imidlertid anmodede advokat Bent Unmack Larsen, der er advokat for Gunnar Sandvei, i februar måned 1980 indenrigsministeriet om at få lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, inden ministeriet traf sin afgørelse, og han fremsatte herefter i skrivelse af 24. juni 1980 en række bemærkninger, som indenrigsministeriet fandt måtte forelægges for sikringsstyrelsen, sundhedsstyrelsen og justitsministeriet til udtalelse. Der henvises i det hele til folketingets ombudsmands beretninger for 1979 og 1980.

Indenrigsministeriets endelige stillingtagen til det af ombudsmanden rejste spørgsmål om erstatning til LSD-behandlede patienter beror herefter på to forhold. Ministeriet forventer snarest at modtage en udtalelse fra justitsministeriet vedrørende retslægerådets kompetence til at behandle en række spørgsmål, som sundhedsstyrelsen har stillet retslægerådet på baggrund af advokat Bent Unmack Larsens skrivelse af 24. juni 1980. Endvidere afventer ministeriet udtalelsen fra sundhedsstyrelsen om ovennævnte skrivelse af 24. juni 1980 fra Bent Unmack Larsen, der ligeledes beror på afklaringen af retslægerådets kompetence med hensyn til de stillede spørgsmål.

Det bemærkes, at indenrigsministeriet ikke i den omhandlede skrivelse af 5. februar 1982 har kædet den af sundhedsstyrelsen senere udsendte redegørelse om retningslinjer for, hvorledes samtykke til lægelige indgreb eller behandling bør indhentes (såkaldt informeret samtykke), sammen med ministeriets overvejelser vedrørende ombudsmandens spørgsmål om erstatning til LSD-behandlede patienter.

Uden i øvrigt at gå ind i en nærmere argumentation om de enkelte punkter i spørgsmålets begrundelse, skal indenrigsministeriet udtale, at ministeriet ikke er enig i det heri anførte om, at LSD-behandlingen, der fandt sted i begyndelsen af 1960'erne, klart havde karakter af forsøgsbehandling, samt at de behandlende læger klart har erkendt, at der ikke forelå informeret samtykke fra de pågældende patienter. Der skal i den forbindel-

se henvises til siderne 60–66 i ombudsmandens redegørelse af 30. maj 1979, hvori ombudsmanden har redegjort for sit syn på disse spørgsmål.

Spm. nr. 988

Til *ministeren for skatter og afgifter* (19/7 82) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren oplyse, hvilke almennyttige fonde der eksisterer, og hvor store beløb de vil rammes med af den renteskatteordning, ministeren forbereder?«

Begrundelse

En række foreninger har almennyttige fonde, således som det er oplyst til skatte- og afgiftsudvalget, bl.a. har Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse, Dansk Blindesamfund, Scleroseforeningen og mange andre renteindtægter af fonde.

Hvis renteskatteordningen gennemføres, vil disse organisationers indkomster blive beskåret med de 45 pct., som renteskatten skal indbringe.

Hvis der ikke senere sker en refundering af disse 45 pct., må staten gå ind og støtte de almennyttige formål med tilsvarende beløb. Dansk kræftforskning vil således ved en gennemførelse af en renteskatteordning se sine muligheder meget kraftigt beskåret, og det gælder også en række andre forskningsområder.

Hvis ministeren forestiller sig, at der skal ske en senere refundering, vil der i hvert fald i en overgangsperiode ske et tilbageslag. Det kan således erindres, at skatteydere, der indbetaler for meget i skat, får beløbet tilbage med i hvert fald en forsinkelse på $\frac{3}{4}$ år.

Ministeren har til dagspressen – Jyllands-Posten for 18. juli – udtalt, at man må vente med at drøfte disse forhold, til regeringens udspil foreligger.

Det er ikke et rimeligt krav. Ét er, hvad en mindretalsregering og administrationens embedsmænd måtte ønske med hensyn til renteskatteordningen, noget ganske andet er det, om et flertal i folketinget kan godkende det udspil, minister og embedsmænd kommer med.

For at kunne nå til et resultat, der kan blive godtaget af befolkningen, må offentlig-